

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURDĪEN,
1986. gada 11. decembrī

Nr. 50 (368)
Cena 1 kap.

Gods un slava — atbilstoši darbam

Trīspadsmit bagāti gadi

1973. gada 24. februārī iznāca Valmieras rajona laikraksta «Liesma» 5000. numurs. Tā pirmajā lapusē zem rubrikas «Piecgades pirmindnieki» bija ievietots jaunas sievietes fotoportrets un zem tā šis teksts: «Stikla skiedras rūpnīcā vispārējā cieņu iemantojusi audē-DZIDRA JAUNBERZIŅA. Viņa apkalpo 21 stelli paredzēto 12 vietā. Pirmindniecē apņēmusies piecgades uzdevumu izpildīt trīsarpus gadus...»

Pagājuši vairāk nekā trīspadsmit gadi. Un, lūk, no jauna ieraudzīju Dzidras portretu. Šoreiz mūsu rūpnīcas Goda plāksnē. Tiesa, uzvārds un amats viņai tagad cits: aušanas ceha instruktore Dzidra Karkliņa.

— Pastāstiet, lūdzu, kādi bijuši šie trīspadsmit gadi jūsu dzīvē.

— Ļoti bagāti un daudzveidīgi. Toreiz, kad mans foto parādījās «Liesmā», biju ceha nostrādājusi jau piecus gadus. Savu solījumu toreiz izpildīju, un kā premija bija ceļojums uz Bulgāriju. Tos gadus nekad neaizmirsīšu, savus biedrus arī nē. Tie bija gadi, kad daudzās audejas mācījas apkalpot ievērojami lielākas zonas nekā bija paredzēts normās, kad pie mums no daudzām ražotnieciskajām uzņēmumiem brauca apgūt daudzstieļniecu pieredzi. Arī šodien daudzās no viņām vēl ir ierindā. Piemēram, Ruta Leziņa. Viņa tagad kopā ar palīdzi apkalpo 42 cehu pneimatiskās

stelles. Piecgades plāna izpildē Ruta socialistiskajā sacensībā palabān izvirzījusi pirmajā vietā rūpnīcā, drīz jau pieveiks trīs gadu uzdevumu.

Ar labu vārdu gribu pieminēt meistara palīgu Anatoliju Tihonovu, kas, pateicoties neatlaidīgajam rūpēm par tehnikas stāvokli, palīdzēja arī man strādāt ražotnē. Un, protams, daudz pateicības parādā esmu bijusajai audejai, tagadējai maiņas priekšniecībai Lilitai Purvai, kura man bija īsla darb-
audzinātāja. Pirms trim gadiem, paklausot viņas aicinājumam, sāku strādāt par instruktori.

Aizvadītie gadi man bija bagāti arī personīgajā dzīvē. Nodibinājās ģimene. Tagad dēls Kaspars jau ir otrās klases skolnieks, bet Lienītei vēl tikai seši gadi. Viņa strādā te-pat kāmiņos — Laukšēnīkā par mehānizēto darbu priekšnieku.

Uzaicināju Dzidru pie sevis par instruktori, — stāsta trešās maiņas priekšniecē Lilita Purva, — jo pazīstu viņu ilgus gadus, zinu, cik apzinīgi un precīzi viņa izpilda savus pienākumus, cik labi viņa pārziņ ražošanas problēmas, prot strādāt ar cilvēkiem. Un varu droši apgalvot, ka savā izvēlē kļūdījies neesmu.

— Instruktoru darbs nav viegls, — uzsver aušanas ceha priekšnieka vietniece Ruta Zelbo, — jāpārziņ gan tehnika, gan tehnoloģija, jāprot strādāt ar cilvēkiem, sevišķi jaunajiem kadriem. Dzidra Karkliņa šim prasībām pilnībā atbilst, ir viena no labākajām ražošanas apmācības instruktorēm cehā.

— Nav jau viegli dienēdina strādāt ar cilvēkiem, risināt visdažādākas ražošanas problēmas, — saka Dzidra. — Diemžēl jāteic, ka daļai jauno strādnieku nav tik nopietnas atbildesmes pret savu profesiju, pret darba disciplīnu, pret savu kolektīvu, kāds bija 36. PTV pirmo izlaidumu absolventiem. Ir jau arī daudz labu meiteņu, piemēram, Daiga Miglina, Judīte Bertāne un citas, kas labi iekļāvās kolektīvā, strādā apzinīgi. Gribētos novelel strādnieku jaunajai maiņai kļūt par istiem sava ceha, savas rūpnīcas saimniekiem, pārņemt un godam nest tālāk rūpnīcas pirmo strādnieku darba slavas slāieti.

HERMANIS HERCBERGS

Attēlā: Aušanas ceha trešās maiņas instruktore Dzidra Karkliņa.

19. DECEMBRĪ PULKSTEN 12.30 4. CEĶĀ LEKCIJU ZĀLE NOTIKS ATKLĀTA PARTIJAS SAPULCE PAR PARTIJAS ORGANIZĀCIJAS UN RŪPNĪCAS KOLEKTĪVA UZDEVUMIEM RAŽOSANAS PLĀNA IZPILDE UN PRODUKCIJAS KVALITĀTES NODROŠINĀŠANĀ 1987. GADĀ.

Komjaunatnes dzīve

Valas brīžos

Pagājušajā nedēļā rūpnīcas komitni pārbaudes nolūkos apmeklēja komjaunatnes rajona komitejas pārstāvji. Pārbaudes mērķis bija iepazīties ar komitnes dzīvojošās jaunatnes brīvā laika organizēšanu. Pārbaudes dalībnieki tikās ar komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāri Lolitu Dreimani, komitnes padomes priekšsēdētāju Ainu

Božu, kopmitņu personālu, iepazīnas ar atpūtas organizēšanas plāniem. Jāteic, ka šogad kopmitnes padome Ainas Božes vadībā neestrādāja slikti, organizēja vairākus pasākumus, tai skaitā lekcijas, atpūtas vakarus. Bet, diemžēl, ne viss noritēja vajadzīgajā līmenī, kaut arī organizatori bija pacentuši. No jauniešu puses nereti bija novērojama vienaldzīga attieksme pret pasākumiem kopmitnē, daudzi ne-labprāt tajos piedalās, viņus neinterese lekciju tematika, kaut arī tā ir ļoti aktuāla. Gadās arī, ka jaunieši, bet tādu ir daudz, atpūtas vakaru gan apmeklē, bet ir tikai pasīvi vērotāji, bet nevis aktīvi dalībnieki. Tas lielā mērā negatīvi ietekmē kopmitnes padomes darbu atpūtas organizēšanā.

Turpmāk kopmitņu padomes darbs tiks apspriests komjaunatnes rūpnīcas komitejas sēdēs.

Jubileju gaidot

BŪS MUZEJS

1988. gadā mūsu rūpnīca atzīmēs savu divdesmitpiecgadi. Sakarā ar to nolemts izveidot uzņēmuma muzeju. Darba, revolucionāras un kauju slavas muzeju. Kāds tas būs? Tas atkarīgs no jums, cienjamie ražošanas veterāni. Ļoti lūdzam jūs atsaukties, palīdzēt. Atcerieties pagājušo. Kā ceha rūpnicu? Ar ko sāka? Ar ko kopā sākat strādāt? Kā strādājāt? Kā atpūtaties? Kādas bija tikšanās, sacensības? Kas visvairāk iespaidies atmiņā? Vairāk jums mājās ir materiāli par mūsu rūpnīcu, par cilvēkiem, informācijas, kas stāsta par rūpnīcas tapšanu (kino un fotomateriāli, albumi, vēstules, pirmās produkcijas paraugi).

Tas viss mums palīdzēs izveidot un iekārtot muzeju, atsaukt atmiņā mūsu uzņēmuma vēsturi. Atbildēt uz šiem jautājumiem jums palīdzēs speciāla anketa, ko tuvākajā laikā izplatīs kolektīvā.

Pacentieties nepalikāt vienaldzīgi! Mes ceram uz jūsu palīdzību.

Tuvākas ziņas par partijas rūpnīcas komitejas sekretāru vietnieces ideoloģiskajā darbā Jelizavetas Semjonovas, tel. 365.

Atgriezoties pie publicētā

Tikai nākamgad...

Mūsu laikraksta šī gada 2. oktobra numurā bija publicēta rūpnīcas kolektīva atklātā vēstule Ļeņingradas metālfurnitūras ražošanas apvienības kolektīvam. Vēstule bija teikts, ka mūsu uzņēmums nesāņem no Ļeņingradiešu līgumslēdzības paredzēto spiedpogu daudzumu. Tas savukārt kavē nosūtīt patērētājiem plānoto motobūrcēju aizsargepuru vairumu.

Tagad no Ļeņingradas metālfurnitūras ražošanas apvienības saņemta vēstule kuru parakstījuši ģenerāldirektors N. LATISEVS, partijas komitejas sekretārs A. KUĻKOVVS un arodkomitejas priekšsēdētāja S. PANOVA. Vēstule teikts:

«Cienijamie biedri!

Jūsu vēstule apspriesta galvenās rūpnīcas, kas izgatavo spiedpogas, 2. ceha strādnieku sapulcē, ar vēstuli uzmanīgi iepazīnas apvienības administrācija, partijas komiteja un arodkomiteja.

Līgumslēdzības par spiedpogu piegādi jūsu rūpnīcā un citiem patērētājiem netiek pildītas sakarā ar to, ka cehs, kas tās ražo, sistemātiski nepilda ražošanas uzdevumus vairāku mēsešu laikā, kurām ir gan objektīvs, gan subjektīvs raksturs.

Ne jau lai taisnotos, bet gan lai izskaidrotu situāciju, gribam īsumā informēt jūsu kolektīvu par stāvokli spiedpogu izlaidē un tās uzlabošanas perspektīvām.

Spiedpogas, ko saņemat jūs, izgatavo tikai uz importa iekārtām, kas jau sen izsmēlušas savus resursus un tagad sasniedz ne vairāk kā 50 procentus paredzēto jaudu biežo remontu un regulēšanas dēļ.

Vairāku mēsešu laikā, pat Ļeņingradā, neesam varējuši izlemt jautājumu par spiedpogu ražošanas iekārtas atjaunošanu ar augsti kvalificētu speciālistu palīdzību.

1986. gada 24. novembrī šie darbi ir sākusies. 1986. gada decembrī apvienība saņēms jaunu itāļu iekārtu spiedpogu, tai skaitā arī KK-5, ražošanai.

Kā redzat, izmaiņas jums nepieciešamo spiedpogu ražošanā notiks tikai, sākot ar 1987. gada 1. ceturksni.»

RŪPNĪCAS VIESI — ŽURNĀLISTI

Aizvadītajā nedēļā Valmierā notika republikas astoņu rajonu laikrakstu darbinieku, kas apvienoti Latvijas PSR Žurnālistu savienības Vidzemes radošajā apvienībā, sanāksme. Notika plaša un lietišķa saruna par žurnālistu uzdevumiem pārkarlošanas apstākļos. Sanāksmē piedalījās arī «Valmieras Ķīmīka» redakcijas žurnālisti.

Viņi noklausījās direktora Ināra Polaka un partijas komitejas sekretāra Zigurda Abeles slāstījumu par kolektīva darbu XII piecgades pirmajā gadā, iepazīnas ar aušanas un dekoratīvo audumu ražošanas cehu. Par savu braucienu uz Baškīrijas APSR slāstīja un priekšnesumus viesiem sniedza folkloras ansambļa «Daina» dalībnieces.

● Dekoratīvo audumu ceha sortimentu kabinetā. No labās: republikas Žurnālistu savienības valdes priekšsēdētājs, laikraksta «Čiņa» redaktors Jānis Britāns, partijas Valmieras rajona komitejas pirmā sekretāre Ruta Matīsa, Limbažu rajona laikraksta «Progress» redaktors Francis Jansons, rūpnīcas direktors Inārs Polaks un Valmieras rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Dundurs.

● Pie dekoratīvo audumu apdukāšanas līnijās. ALEKSEJA KOZIŅECA foto

RŪPES PAR CILVĒKU

Ražošanā pats galvenais ir cilvēks. Tāpēc vispirms nepieciešams rūpēties par viņa veselību un drošību.

Tuvojas noslēgumam kārtējais darba gads. Ko tas devis mūsu jomā?

Darba aizsardzības un drošības tehnikas daļa visu gadu ik mēnesi rīkoja kompleksās pārbaudes divos ražošanas iecirkņos. Tādā veidā reizi gadā kompleksās pārbaudes aptvēr visus cehus un ražošanas iecirkņus. Pārbaudītajiem telpām rūpnīcās dienestu un struktūrvienību galvenie speciālisti.

Struktūrvienību vadītāji parasti mums gaida, ir apmierināti ar šādu mūsu dienesta darba plānu, taču mūsu daļa nevar tikt galā ar visu darba apjomu pat tad, ja palīdz galvenie speciālisti. Ir vajadzīgs papildus atbalsts no pašu cehu un iecirkņu vadītāju, vidējā posma vadītāju puses. Visos darba iecirkņos ir speciāli žurnāli par profilaktiskajiem pasākumiem darba aizsardzībā, kuros, diemžēl, galvenokārt ir pieminēti tas pats ieraksts: pārkaumpu nav. Bet prakse liecina un

pirēdā, ka pārkaumpi tomēr ir. Tas liecina par to, ka struktūrvienību vadītāji neprasā no saviem padotajiem galveno prasību stingru ieviešanu šajā jomā. Māju priekšnieki, savukārt, neprasā, lai strādnieki savas darba vietas ievērotu, piemēram, kārtību, tīrību un izpildītu pārējās prasības.

Uzņēmuma atsevišķo dienestu

speciālisti, piemēram, galvenā mehānika daļa, galvenā enerģētiķa daļa, rūpnīcas centrālā laboratorija neapmierināti darbojas profilakses un kontroles jautājumos, organizējot mērķpārbaudes.

Visus augstāk minētos trūkumus veļreiz apstiprināja decembrī notikušī kompleksā pārbaude. Tika pārbaudīti stikla šķiedras ķīmiskās apstrādes cehs un realizācijas daļas gatavas produkcijas noliktava.

Ķīmiskās apstrādes ceha kompleksās pārbaudes komisiju vadīja rūpnīcas galvenais inženieris **Haris Holsts**, gatavās produkcijas noliktava — direktora vietnieks **Edgars Eiduks**. Komisiju darba piedalījās galvenais enerģētiķis **Janis Pētermanis**, galvenā mehānika vietnieks **Voldemārs Dudelis**, profesionālo ugunsdzēsēju vienības priekšnieks **Andris Gulbis**, energo-uzraudzības un drošuma sektora priekšnieks **Adolfs Eglītis**, drošības tehnikas inženiere **Ruta Viskanta**, galvenā enerģētiķa daļas, galvenā mehānika daļas, rūpnīcas centrālā laboratorijas darbinieki un šo rindu autore.

Pārbaudīta ventilācijas sistēmu ekspluatācija, kontrolēti ražošanas procesi un iekārtas darba drošības nodrošināšanas jautājumi, gāzes metināšanas darbu veikšanas apstākļi, kravu ceļšanas mehānismu ekspluatācijas pareizība, cauruļvadi, zem spiediena strādājošās tvertnes, elektrodrošības slāņokļi, ugunsdrošības stāvoklis, sanitārie apstākļi ražošanas un sadzīves telpās, citi jautājumi.

Nevarētu teikt, ka pārbaudes rezultāti visos minētajos jautājumos ir apmierinoši. Abos pārbaudītajos iecirkņos gandrīz visās telpās netiek ievērota elementārā tīrība un kārtība, ugunsdzēsības līdzekļi ne visur ir brīvi pieejami, uz apkures baterijām un aiz tām atrodas dažādi priekšmeti. Gatavās produkcijas noliktava novēroti ķīmiskos vielu glabāšanas noteikumu pārkāpumi: tas glabājas nepiemērotā tara, nav apstiprinātas glabāšanas normas. Nolikta telpas slīktā stāvoklī ir grīdas (tagad to remonts ir uzsākts), bojāta cauruļvadu izolācija. Realizācijas daļas priekšnieks **Vladimirs Višņakovs** neveic pietiekamu profilaktisko darbu gatavās produkcijas noliktavā.

Ķīmiskās apstrādes cehā plāksņu ražošana notiek nelieldā telpā. Šādos apstākļos ir grūti ievērot darba drošības noteikumus ražošanas procesā. Tagad uzsākta jauna iecirkņa būvdarbi. To nodos ekspluatācijā nākamgad, tad arī uzlabosies šī iecirkņa strādnieku darba apstākļi.

Nākotnē paredzēta sērskābes noliktavas rekonstrukcija.

ROTA LUSINA,
darba aizsardzības un drošības
tehnikas daļas priekšiece

DOSAAF

PAAUDŽU STAFETE

Zimiga, dziļi simboliska epizode konferences gaitā. Delegātus un viesus sveic seifības — Valmieras 4. vidusskolas — jaunarmiešu delegācija. Pēc tam tūdaļ vārds tiek dots Liela Tēvijas kara dalībniekam, atvaļinātajam pulkvedim Valmieras Goda pilsonim **VASILIJAM SAKULINAM** (attēlā).

1941. gada bargā ziema. Vācu virspavēlniecība plāno ieņemt Maskavu. Padomju karaspēks 6. decembrī sāk pretuzbrukumu, nodrošinot mūsu Dzimtenes galvaspilsētas brīvību un neatkarību. Sa-

grauts mīts par vācu armijas neuzvaramību. Tā ir pirmā lielā mūsu uzvaru Liela Tēvijas kara vēsturē. Kāzars pie Maskavas V. Sakulins cinās Pirmās trieciēnarmijas sastāvā. Sarežģītos kaujas apstākļos, aizstājot kritušo biedru, viņš atjauno savā kaujas iecirknī sakarus, par ko saņem pirmo apbalvojumu — VLKJS CK Goda rakstu.

Veterāns nostāigā grūtus kara ceļus. Viņš piedalās cīņās par Baltijas padomju republiku atbrīvošanu, arī mūsu rajona un Rīgas atbrīvošanas kaujās.

Vairāk nekā trīsdesmit gadus Vasilija Sakulina dzīve saistīta ar PSRS Bruņotajiem Spēkiem. Arī tagad viņš joprojām aktīvi piedalās jaunatnes militārā patriotiskajā audzināšanā. Pēc DOSAAF rajona komitejas lūguma veterāns ieradās rūpnīcās DOSAAF pārskaļa konferencē. Kara veterānu vārdā viņš izsaka lielu pateicību visiem, kas svētī glāba un vairo revolūcionārās, kauju un darba tradīcijas.

Ka šajā jomā padarīts ne mazums, izskanēja gan pārskaļa ziņojumā, ko nolāstja DOSAAF rūpnīcās pirmorganizācijas priekšsedētājs **Imants Jerkins**, gan arī delegātu runās.

«Sniega desants», «Zvaigžņu pargājieni», piemēģas stundas Varou atdusas vietas, tikšanās ar kara un darba veterāniem, pārskaļi un pārrunas... Sie un daudzi citi pasākumi sekmē militārā patriotiskās audzināšanas darba efektivitātes ceļšanu, jauniešu sagatavošanu dienestam PSRS Bruņotajās Spēkos.

Pārskaļa periodā rūpnīcās dosasietus rindas pieaugušas par 378 biedriem. Sarīkotas četras autosā-

cenšības. Rūpnīcās šautuvē organizētajās sacensībās piedalījušies vairāk nekā trīsarpus tūkstoši dalībnieku. Laikus nokārtotas biedru maksas un izplatītas DOSAAF lotterijas biļetes. PSRS Tautu IX spartakiāde kuģu, modelisma sacensības sekmīgi startēja **Aleksandrs Ananjevs**, bet automodelismā **Tbilisi — Imants Jerkins**.

Rūpnīcās cehu un iecirkņu sociālistiskajā sacensībā labākos rezultātus uzrādā stikla lodīšu ražošanas cehs, aušanas ceha šķērēšanas nodaļa, elektrocehs un remontu mehāniskais cehs, remontu mehāniskais iecirknis. Diemžēl, šajā jomā ievērojami atpaliek administrācijas dosaafeisi.

Patikami atzīmēt, ka konferencē galvenā vērība tika veltīta vēl neizmantotajam rezervem, neatrisinātajām problēmām. Rūpnīca gatavojas savai divdesmitpēcgadei. Šajā sakarībā vairākkārt izskanēja visnotaļ atbalstama doma par rūpnīcas kara un darba veterānu devuma izpēti un darba slavas muzeja izveidošanu. Ar administrācijas un partijas komitejas atbalstu jāatrod piemērotas telpas šāda muzeja iekārtošanai. Savukārt komjauniešiem un dosaafeisieem aktivizējams darbs materiālu vākšanā un sistematizācijā.

Daudzos cehos joprojām nav iekārtoti estētiski noformēti un saturā bagāti DOSAAF stūriši un standi. Daudz intensīvāk jāiesaista biedrības darba rezervēs vīrsnieki un bijušie karavīri, sevišķi darba ar jauniešuscaucamjiem.

Pienācis, beidzot, laiks pabeigt militarizētās šķērēju joslas iekārtošanu, lai varētu organizēt regulāras nodarības un sacensības. Nepieciešams kordodroms un minikāru celiņš Baiļu kalna apkārtnē. Šie objekti iekļaujami rūpnīcas celtniecības darbu plānos.

Vairāku problēmu risināšana lietišķā kritika tika izteikta arī Latvijas PSR DOSAAF Centrālajai Komitejai.

Runājot debates, konkrētus priekšlikumus DOSAAF darba pilnveidošanai izteica **Martiņš Brakšs**, **Arnis Katinas**, **Egils Mauliņš**, **Aelita Vilemsone**, **Liela Tēvijas kara veterāns Aleksejs Karasjovs**, **Imants Meness**, **Andrejs Rencis**.

Rūpnīcās bērnu un pusaudžu automodelisma pulciņa dalībnieka, 4. vidusskolas 8.b klases skolnieka **Jāņa Sedžo** vēlējums: «Vairāk radījumu un materiālu. Mums iedabstās telpas nav plašas, taču strādāt var, bet vietas, kur izmēģināt modelēšanu — nav. Vajag kordodromu! Cerams, ka rūpnīcās vadība šo lūgumu neaizstās bez ievērbības.»

DOSAAF Valmieras rajona komitejas priekšsedētājs **Edvins Nikitins** vēleja neapstāties pie sasniegtā, ar labām darba vēltēm sagādāt DOSAAF 60. gadadienu.

Ar Latvijas DOSAAF CK lēmumu rūpnīcās organizācijai piešķirta rajona komitejas tiesības. Tas vienlaikus palielina gan, tiesības, gan arī atbildību. Sakarā ar struktūras izmaiņām konferencē izveidota DOSAAF rūpnīcās komiteja 41 cilvēka sastāvā. Praktisko darbu vadīs prezidijs 13 cilvēku sastāvā.

Tika apspriestas un pieņemtas sociālistiskās saistības 1987. gadam.

Konferences darba piedalījās LPSR DOSAAF CK loceklis **Ivāns Puzānkovs**, partijas rūpnīcās komitejas sekretārs **Zigurds Abele**, arodkomitejas priekšsedētāja **Mudite Liepiņa**.

Noslēgumā liela DOSAAF aktivistu grupa saņēma apbalvojumus. AR DOSAAF rajona komitejas Goda rakstiem apbalvoti **M. Brakšs**, **A. Rezgalvis**, **R. Ozola** un **V. Vents**.

EDGARS RUDZITIS,

DOSAAF Valmieras rajona komitejas instruktors

Spēks ir, kadru — nav...

Starp nodrošināsiem cehiem sevišķi vīru ieņem 18. cehs. Karstais un aukstais tēns, apkure, gaiss, attīrīšanas iekārtas, kanalizācija. Ja no ierindas iziet kaut viena no šīm sistēmām, tiek traucēti visas rūpnīcas ražošanas rīms. Ar vārdu sakot, tie nepieciešama vērīga un modra aci.

Mūsu korespondents pajautāja ceha priekšniekam **Aleksejam Jarčevam** un viņa vietniekam **Jevgenijam Kuzņecovam**, kā veicas kolektīvam, kā strādā labākie cilvēki.

JEVGENIJS KUZNECOVS:

— Šajā amatā esmu neilgu laiku, pagaidām vairāk vēroju, grūti pateikt kaut ko konkrētu par labiem strādniekiem. Profams, mums ir daudz labu darbu darītāju, bet pagaidām atturēšos nosaukt kādu vārdu. Kolektīvs strādā mainās, tiek organizēti dienāknās dežūras, ir grūtības. Ir cilvēki, kas strādā apzinīgi, bet sabiedriskajā darbā nēgrībi ir pirkstu pakusimā. Te manu darbu, tie ir citi iemesli, bet reizēm trūkst vēlēšanās piedalīties sabiedriskajā dzīvē.

ALEKSEJS JARČEVS:

— Es arī uzskatu, ka kadru sevišķi izcelt pagaidām nevajadzētu. Kopumā kolektīvs mums ir labs, draudzīgs, darbu veic. Taču trūkst strādnieku. Un, ja nebūtu tagad strādājošo cilvēku augsta apzinīguma, tad mēs rūpnīcā nekā nevarētu izdarīt. Cilvēki mums pamatā sprīžē tā: ja vajadzīgs, tālād vajadzīgs strādāt ne tikai pēc instrukcijas.

Mūsu saruna turpinās citā virzienā — no konkrētiem cilvēkiem uz kopējām, kolektīvam asām problēmām.

ALEKSEJS JARČEVS:

— Mēs neželojamies. Strādājam. Apkāpes personāls — 100 cilvēku. No viņiem 18 ir pensionāri. Astoni ir Liela Tēvijas kara veterāni. Pēc štatu saraksta pie mums jāstrādā

135 cilvēkiem. Darbs ir grūts, reizēm netīrs. Jaunie to izpildīt nēgrīb 36. PIV vispār mums kadrus negatavo. Vai trūkst profesionālas orientācijas? Nezinu.

— **Bet kādas specialitātes ir jūsu cehā?**

— Specialitāšu daudz. Katlu agregātu mašīnists, remontatlēdznieks (komunikācijām, katliem, sūkņiem), atslēdznieks sanitārtehniks, sūkššanas iekārtu mašīnists, kompresoru iekārtu mašīnists, gāzes un elektrometinātājs. Piemēram, vajadzīgi seši metinātāji, bet ir tikai viens. Nesanemam darba spēka papildinājumu. Jaunie mekle tirāku darbu un augstākā atalgojumu. Bet pie mums, piemēram, sūkššanas iekārtu mašīnista darbs nav sevišķi grūts un noslogots, taču atbildība milzīga! Ne jau katram var uzticēt. Avarijas situācijas gadījumā rūpnīcā var rasties lieli materiālie zaudējumi. Tāpēc mums nepieciešami sagatavoti, izglītoti cilvēki. Mēs taču esam atbildīgi par kvalitāti, par visus produkcijas izlaidi uzņēmumā. Darbu ne vienmēr atalgo atbilstoši tā svarīgumam. Pēc Jaungada kopīgi ar darba un darba algas daļu nodarbošimies ar šo problēmu.

Pie mums jāstrādā arī pieciem elektrikiem un pieciem automātiskiem attiecīgo sistēmu apkalpošanai. Bet šodien mums ir tikai viens elektrīks no energoceha. Tas ir **Uldis Blūms**. Taču viņš viens nav spējīgs izpildīt visu darba apjomu. 16. ceha priekšnieks **Janis Vimba** mums vairāk nevienu cilvēku piedāvāt nevar.

It kā mūsu ceham piesaistīti divi automātiskie no 13. (kontrolēs mērīšanas aparātu un automātikas) ceha, viņiem pat specialās telpas piešķirām cehā. Reizēm viņi ierodas, viņus uz vietas apmāca, kaut arī tas neatbilst prasībām. Pēc instrukcijas viņiem visiem jābūt speciāli

sagatavotiem darbam cehos, apakšstacijas utt.

Jasajam palīdzība no «Lenhimpromenergo» iecirkņa speciālistiem. Kādreiz uz tiem likām cerības, bet tas neatbaidīja. Noteikto triju mēnešu vietā viņi katlu remontē jau pusotru gadu. No šī iecirkņa gan atnāk 2-3 atslēdznieki, remontē sūkšnelāvu. No viņiem labums ir, tomēr nopietnu darbu viņiem uzticēt nevar. Vai nu spēku nepietiek, vai arī darba apjoms ir par lielu. Viņi vienkārti netiek gala.

Uz Daugavpils 3. RCMP arī sevišķi palaužies nevaram, kaut grafiki viņu palīdzība ir paredzēta.

— **Kur tad slejpas visu šo trūkumu celonis?**

— Uzskatu, ka mūsu rūpnīcā daudzi darbi netiek laukā un pareizi izpildīti tāpēc, ka pie kapitālās celtniecības daļas nav specialās tehnikās uzraudzības. Iznaik, ka ģenerālis ir, bet armijas nav. KCD **Vasilija Pavlova** vadībā nevar rīkoties ar visiem spēkiem remonta celtniecībā. Kādreiz tehnikā uzraudzība pastāvēja, darbus veica zēd vienotās kontrolēs. Bet tagad nezinu, ko kā prasīt.

Un tā mūsu saruna ievirzās negaidītās slēdēs. Liekas, ka šis problems ir sasāpējūšas. Un ne tikai 18. ceham vien. Kāpēc tik atbildīgā darba iecirkni ir asi izjutīšams kadru trūkums? Kā šo problēmu atrisināt?

Ko par šim problēmām domā energoapgādes ceha priekšnieks **JANIS VIMBA**, kontrolēs mērīšanas iekārtu un automātikas ceha priekšnieks **JEVGENIJS NESTEROVS**, 3. RCMP iecirkņa priekšnieks **VLADIMIRS AVDEJEVS**, «Lenhimpromenergo» iecirkņa priekšnieks **JANIS MEZGAILIS**, rūpnīcas kapitālās celtniecības daļas priekšnieks **VASILIJS PAVLOVS** un direktora palīgs kadru jautājumos **IVARS LACIS**?

VALENTINA MUCINA

Līdzjūtības

Dzīlajās bedās esam kopā ar **Galinu Iljarionovu** un izsakām viņai līdzjūtību.

Administrācijas otrā arodgrupa

Izsakām izjustu līdzjūtību **Galīnai Iljarionovai**, tuvinieku zaudējoji.

Darba un darba algas daļa

Izsakām dziļu līdzjūtību **Vladimiram Gusakovam** mātes nāves gadījumā.

Aušanas ceha dienas maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību **Raimondam Upitim** sakarā ar sievas nāvi.

Aušanas ceha dienas maiņas kolektīvs

AICINA «ALBA»

Jauniešu klubs «Alba» aicina piedalīties atvadu vakarā no Vecā gada 19. decembrī pulksten 20 «Vītriumā».

Uzmanību!

No 26. decembra līdz 1987. gada 26. janvārim rūpnīcās elektrokardiogrāfijas kabinets būs slēgts. Lūdzam visus, kas vēl nav pārbaudījuši savu veselību kabinetā, to izdarīt līdz š. g. 25. decembrim.

Redaktore **V. LEJSTRAUTA**

Izkrakais iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina iela 1. Tālrunis 21472 un 339.

Izdevējs: Valmieras Drošības «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā. A. Upīša iela 7. O.5 uzsk. izspiedīkšne, ofseta tehnika. Tirāža 800 ek.

«Вальмерский завод» («Вальмерские заводы») — заводские предприятия, заводского комитета и административного Вальмерского завода стекольного завода.

Одн раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Вальмера, ул. Гагарина, 1. Телефон: 21472 и 339. Отпечатано в Вальмерской типографии «Лесма». 228600, г. Вальмера, ул. А. Упита, 7. Объёмная печать 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 8329